

Muhalefet; Bir görüşe, bir eyleme, bir tutuma karşı olma vb. gibi aykırılık durumudur. Karşı görüşte, karşı tutumda olan insan topluluğudur. Demokraside ise, iktidar partisinin dışındaki partilerdir. Ülkemizde de muhalefet partileri vardır. Ana muhalefet partiside çok partili düzende, parlamentoda iktidardan sonra sayıca en çok milletvekiline sahip olan partidir. Siyasi Partiler Kanununun 4. Maddesi, “Siyasî partiler, demokratik siyasî hayatın vazgeçilmez unsurlarıdır....” diyor. O halde

Siyasi Partiler, iktidar olsun, muhalefet olsun yetkisini yasadan, gücünü halktan alır.□

Siyasi Partiler, halk ile iktidar arasında aracı olup, önemli bir görevleri de muhalefette olduklarında, iktidarı eleştirmek ve denetlemektir. Doğal olarak kamuoyunu etkileyerek kendi lehlerine çevirmeye çalışırlar. Parlamentoda bulunan muhalefet partileri hükümetin etkinliklerini kontrol edip, hataları ve eksiklikleri konusunda halkı bilgilendirir. Yerel yönetimlerdeki işlevsellikte bunlardan farklı değildir.

Son günlerde ana muhalefet partisi lideri, Man adasında kurulmuş bir şirketle, Cumhurbaşkanı'nın yakınlarının 15 milyon Dolarlık bir para trafiği olduğu iddiasını ortaya attı. Aslı var ya da yok! İddia edilen konunun araştırılması gerekirken konunun muhatapları şunları söylüyor;

- Erdoğan'ın avukatı “belgeler sahte” diyor.
- AKP grup başkanvekili “belgeler ticari amaçlı” diye açıklıyor.
- Cumhurbaşkanı, “gelen para var, giden yok” diyor.
- Başbakan ise, “ne giden, ne gelen para yok” derken, Cumhurbaşkanıyla çelişiyor.

Konuyu takip eden vatandaş da hanginiz doğru söylüyor, aranızda anlaşın doğru bir tanedir, aman yanlış doğruyu götürmesin diyor! Bu kadar farklı söylem varken TBMM'nde kurulacak bir komisyon marifetiyle iddiaları araştırırsın. Komisyon kurulması istenmediğinde ise her kafadan bir ses çıkar! Rahmetli Demirel'in dediği gibi

“varsa vardır, yoksa yoktur.”

Varsa, para trafiğini yaratanlar, yoksa iddia sahibi hesabını verir ve konu kapanır.

Muhalefet partisi yetkilileri, ekonomi, usulsüzlük, yolsuzluk, sosyo-kültürel, etik dışı davranış, yani ülkede ne var ne yok, neler oluyor konusunda konuşmalı ve iktidar partisinin yaptıklarını ve yapamadıklarını anlatmalıdır. Bu da demokrasiyi işlevsel kılacağı gibi yönetimde yol gösterir.

Muhalefet konuşmaya başladığı zaman, halkın güvenliğini sağlamada yüksek derecede sorumlu olanlar, ana muhalefet partisi genel başkanına “Kılıçdaroğlu, sana açık açık söylüyorum, sen bittin” diyebilir mi? Demokrasilerde böyle tehdit kokulu söylemler olamaz, olsa olsa derebeylikte olur.

Liderlerin üslupları, birbirlerine hitap şekilleri toplumsal ayrıştırmayı da besliyor. Bu tabanın kenetlenmesi için bilerek yapılan bir siyaset şekliyse daha da tehlikelidir. Bu hakaretvari söylemlerden zaman zaman Cumhuriyetin kurucu unsurlarının da nasiplendiğine şahit olmadık mı?

Bu söylemler ve sertleşmeler, ülkemizi normalleştirmeyeceği gibi, gerginliğin tırmanmasına kutuplaşmaların derinleşmesine hizmet edecek ve kimsenin de yararına olmayacaktır.

“Ağzından çıkanı kulağı duymamak”

gibi deyişimizin unutulmamasında yarar vardır.